

Zora Rysová – životopis

Zora Rysová se narodila do relativně bohaté dobříšské rodiny dne 9. října 1947. Otec se jmenoval Alois Rys a povoláním byl ředitel záložny. Maminka Marie Rysová (rozená Švagrová) byla dcerou dělníka. V roce 1947 přišel kumunistický převrat a rodině byl zabaven veškerý majetek.

Rodiče Zory byly vyhlášeni svými protikomunistickými postoji, kvůli čemuž se s nimi v době komunismu přestala stýkat většina přátel. Malá Zora ale tuto skutečnost nepocítovala nijak negativně, jelikož rodiče dělali vše proto, aby se svými sestrami měla šťastné a spokojené dětství, byli velmi moderní a nezávislí. Zora je nejmladší ze tří dcer. V roce 1962 končila 9. třídu a chtěla jít na SŠ na Dobříši, ale kvůli politickým postojům rodiny ji nepřijali. Proti nepřijetí se odvolala (Národní výbor to nedoporučil). To znamenalo, že by musela jít do zemědělství, což by znamenalo těžkou ruční práci. Zora neměla pevné zdraví, na sluníčku omdlévala apod., proto byla poslána do ozdravovny. Lékař jí napsal potvrzení, že je neduživé dítě, díky čemuž nemusela do zemědělství a mohla nastoupit na SŠ, ale s podmínkou, že po SŠ okamžitě nastoupí do zemědělství.

Po SŠ (maturovala v roce 1965) si ale Zora podala přihlášku na stavební fakultu a byla přijata. Během studia na VŠ v Praze (květen 1966) se aktivně účastnila demonstrací proti režimu, byla svědkem bezpráví páchaném na studentech.

V roce 1968 odjela s kamarádkou na dva týdny na brigádu do Anglie, kde sbírala jahody. Kvůli srpnové okupaci ČSSR zůstala v Anglii rok, který považuje za jedno z nejkrásnějších období svého života. Do Anglie za ní přijely i obě sestry. Zora si uvědomila, že rodiče zůstali v ČSSR úplně sami, proto se za nimi vydala s tím, že je navštíví a pak se vrátí do Anglie, ale zavřely se hranice a Zora se nedostala 17 let ven.

V ČSSR ji kamarádka přivedla k církvi, kde začala dělat restaurátorské práce (těm se věnuje dodnes). Stále aktivně vystupovala proti režimu, pohybovala se ve společnosti československého undergroundu, podepsala Chartu 77. Byla sledována STB, byla jí nabídnuta spolupráce, ale vždy rázně odmítla a i nadále se striktně vyhraňovala proti režimu.